

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 629/2021
21.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Матковић Стефановић и Тајјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Милица Момировић, адвокат у ..., ул. ... бр. ..., против туженог ББ из ..., ул. ... бр. ..., ради развода брака, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Нишу и Апелационог суда у Нишу, у седници већа одржаној дана 21. октобра 2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 1П2 1143/2020 од 23.02.2021. године разведен је брак тужиље и туженог закључен у Нишу дана 10.11.1994. године, а тужени је обавезан на плаћање трошкова поступка у износу од 20.660,00 динара.

По жалби туженог, списи предмета достављени су Апелационом суду у Нишу, који се решењем 42Гж 269/21 од 08.07.2021. године огласио стварно ненадлежним и спис предмета уступио Вишем суду у Нишу, са образложењем да се жалбом побија само одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, те да је стога за одлучивање по жалби надлежан Виши суд у Нишу.

Виши суд у Нишу није прихватио надлежност за одлучивање по жалби на пресуду Основног суда у Нишу 1П2 1143/2020 од 23.02.2021. године, па се дописом 12Гж2 бр. 34/21 од 08.10.2021. године обратио Врховном касационом суду са захтевом за решавање сукоба надлежности за одлучивање у другостепеном поступку између тог суда и Апелационог суда у Нишу.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08 ... 65/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Нишу

Није било основа да се Апелациони суд Нишу огласи стварно ненадлежним и предмет уступи Вишем суду на одлучивање по жалби. Ово из разлога што из садржине жалбе произилази да се тужени није жалио само на решење о трошковима поступка, већ је жалба изјављена против пресуде о разводу брака у целини, што произилази из самог увода жалбе и петитума у коме тужени предлаже укидање првостепене одлуке у целости.

Имајући у виду да због природе спора нису испуњени услови за заснивање надлежности Вишег суда у Нишу у смислу одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд закључује да је за поступање по жалби туженог на првостепену пресуду Основног суда у Нишу 1П2 1143/2020 од 23.02.2021. године, надлежан Апелациони суд у Нишу, у складу са одредбом члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци овог решења.

**Председник већа–судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић